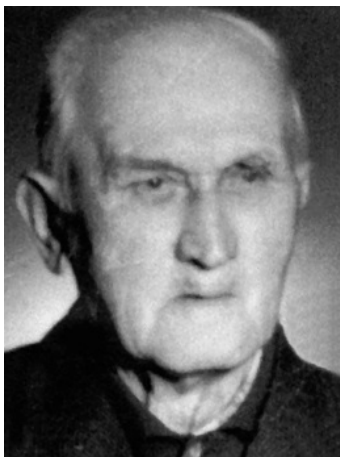

KAŻMIERCZAK ANTONI (1898-1989)

Urodził się 17 stycznia 1898 roku w Czarkowie w rodzinie chłopskiej. Syn Piotra i Katarzyny. W miejscowości rodzinnej uczęszczał do szkoły elementarnej. Od 7 stycznia 1919 roku brał udział w powstaniu wielkopolskim na odcinku Grupy „Leszno”. Służył w oddziale por. Leona Włodarczaka. Walczył m.in. pod Pawłowicami. Służbę wojskową kontynuował w 60. pułku piechoty, uczestnicząc w wojnie polsko-bolszewickiej. Do rezerwy przeniesiony został w lipcu 1921 roku. Cztery lata później zawarł związek małżeński z Marią Sadowską i osiadł w Rokosowie, gdzie pracował jako robotnik rolny. Po II wojnie światowej po nabyciu ziemi (reforma rolna) prowadził własne gospodarstwo rolne. Był członkiem ZBoWiD. 24 czerwca 1972 roku został awansowany na stopień podporucznika w stanie spoczynku.

Zmarł 21 kwietnia 1989 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Poniecu.

Odznaczony był m.in. Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Muzeum w Gostyniu, *Ankieta personalna powstańców wielkopolskich*; informacje syna Władysława Kaźmierczaka – zbiory rodzinne; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 140.